

IN

Nascuda a La Nou de Berguedà en ple franquisme (1952) en el si d'una família senzilla. El pare era miner i la mare i l'àvia, vídua des dels vint i pocs anys, regentaven l'única fonda d'aquells anys en aquest petit poble. Vaig estudiar a les monges Carmelites de Berga i a les de Vic. L'any 1970 entrava a la Universitat, fent gala de ser representant d'un poc més que un 0,3% de fills (i ja no diguem filles!) de miner que arribaven a cursar estudis universitaris. Vaig acabar la carrera de Filosofia i Lletres, el 1975. Al 1973 em vaig casar i vaig tenir dos fills. Tot mentre seguia estudiant i treballant, poc o molt, per arribar a final de mes. Tinc un fill i una filla, que es porten un any i dinou dies, i que són el regal més gran que m'ha donat la vida. L'amistat m'ha reconfortat en tots els moments difícils i els pocs amics de sempre han estat els millors valors de la meua vida.

"Al món no li passa res de nou, el que passa és que tenim uns dirigents que no hem sabut triar."

Agnès Boixader

Regala'm una cita:

"La formació de l'individu és quelcom essencial, no pot ser d'altra manera, però no té sentit si no és una formació pensada per a comprometre's amb els altres. Francesc Ferrer i Guàrdia."

Ens trobem al vestíbul de les Escoles Pies dels grans, al carrer Guayaquil. Allà va ser on la vaig conèixer fa 18 anys. Va ser la meua professora d'història i és d'aquelles profesores (poques, poquíssimes) que no he oblidat mai. La seva passió i pedagogia segueixen sent un referent per mi. Dirà que no, que de salvatgisme va fluixa... però no us la cregueu!

En les coses de casa, no suportó la brutícia, el desordre i a casa meua no m'agrada que els objectes de decoració no deixin veure les parets. Necessito espais en blanc, espais sense res. Petits plaers: una cervesa molt fresca en una tarda calorosa d'estiu, asseguda en una hamaca i contemplant el Pedraforca. Una tassa de xocolata desfeta en una tarda d'hivern.

Defineix segons el teu diccionari personal les paraules: Home i dona: Dos éssers, d'aparença diferent, que s'equilibren i es complementen. Dues meitats d'una moneda: una sense l'altra no són res. Entenc que el concepte home/dona no és una qüestió d'aparença física, biològica. Són dues maneres de pensar el món, de sentir el món, d'actuar en el món. **Igualtat:** Una urgència **Felicitat:** Els intervals que l'atzar ens deixa entre dolor i dolor, entre pena i pena. En aquests moments em resulta fàcil dir què és la felicitat, perquè tinc un nét de quatre mesos i mirar-lo a ell és sentir felicitat.

En què estàs liada ara?

En treure temps d'allà on no en tinc per passar una estona amb el meu nét. Porto la coordinació d'un grup de formadors de formadors de l'ICE de la UAB, el grup d'Ètica i educació. És un grup, nascut el 1995. Fem reflexió i formació sobre temes d'ètica i educació. Ara mateix estem impartint un curs a la Casa de Convalescència de Sant Pau. Faig el puc en el voluntariat educatiu.

Com està el món, oi? Què li passa? Què ens passa? Què hem de fer?

El món està girat, més o menys com sempre, la història ja ens ho explica. El problema és que malgrat els esforços de moltes generacions d'historiadors no ens hem volgut creure que la història podria tenir una gran utilitat: evitar els grans desastres que ja s'han donat en altres moments, actuar de manera diferent, etc. Al món no li passa res de nou, el que passa és que tenim uns dirigents que no hem sabut triar.

Quin és el paper de la dona en tot

OUT

Sempre havia volgut ser mestra perquè el pare em va inculcar el gust per aprendre i la idea que si era capaç de saber coses, podria viure millor del que havia viscut ell. M'ho vaig creure cegament. Encara ara penso que tenia raó, vagin com vagin les coses.

Als 7 anys (i no és una broma) servia les taules a la fonda. Vaig treballar mentre estudiava del que toqués. El curs 1978-79 vaig començar a treballar a l'Escola Pia, després de dedicar-me durant tres anys a ser mare i prou.

El curs 1996-97 vaig començar el doctorat en Didàctica de les Ciències Socials. Des d'aquell curs no he deixat de col·laborar amb aquest departament de Didàctica de les CCSS de la facultat de Ciències de l'Educació de la UAB i amb l'ICE de la mateixa universitat. Vaig llegir la tesi el 2004.

plegat? i de la dona com a agent artístic?

La dona té més capacitat que l'home per resoldre molts dels conflictes actuals. No pas perquè sigui millor que l'home sinó perquè antropològicament s'ha hagut d'encarregar de tenir cura dels altres i ho sap fer més bé que l'home, per això, perquè porta més segles fent-ho. La dona pot governar fent polítiques socials més atrevides, més justes. Clar que veient les dones del PP et cauen els esquemes!

Com vas de salvatgisme?

Malament, ja n'hi ha prou de salvatges, no cal que m'hi sumi jo. Ja sé que et refereixes a un altre tipus de salvatgisme. Penso que he entrat a l'edat d'una certa serenitat, que estic gaudint molt i molt. Em mou la tendresa, més que la passió, tot i que segueixo essent molt apassionada en la manera de pensar, en el fer, hi he posat serenitat.

Les tres coses bones les haurien de dir els altres. Les tres que no es poden explicar... no es poden explicar.